

ующій единоборецъ и приложи и друга жертва въ вертепа на умрълягъ,

И едно движение са съгледа тогасъ въ многочисленното туй събраіе, което не различаваше много отъ туй което става въ днешнитѣ театры въ времето на антрактытѣ на драмытѣ. Зрителитѣ си отпочиняхъ малко, и щомъ по многото са вържахъ на сѣдалищата си, единъ приятель и дребенъ дѣждъ, отъ скрываети масуры, както вече видѣхмы, изливанъ, поръси тогасъ сичкыгъ редове на цирка. И когато, отъ приятната овъзи роса наслаждаваны, са разговоряхъ предстоящитѣ заради последната кървава жертва, Евмолпъ си отложи шлема и утри пота отъ лицето си, и кѣдравата му коса, кѣсата му брада и благородството на римскытѣ чърты и искрометнытѣ му очи докарвахъ зрителитѣ въ удивленіе! Росенъ и невредимъ той не показваше нито знакъ че е моренъ.

Подвиго-подвижникътъ (Editor) провъзгласи велегласно Лидона за намѣстникъ на убитого Непила и новъ съперникъ на Евмолпа.

— Но ако искашъ, Лидоне, пое той тосъ часъ, да отбѣгнешъ сраженіето съ гладаторъ толкосъ храбръ и испытанъ, ты си съвършено свободенъ. Не е былъ отъ начало Евмолпъ твоѣ опредѣленъ противникъ. Ты слѣдователно най добръ отъ съкыго другыго познавашъ ако имашъ сила да излѣзешъ срѣщо него, и ако паднешъ, смъртъта ти ще бѣде славна, но ако вѣстържествувашъ азъ са общавамъ отъ мене си да удвоѣмъ опредѣленото за наградата ти количество.

И народътъ извика съ похвалы, а Лидонъ остана на арешата изгледваше наоколо и като издигна очи съзрѣ прижыгълото лице и омаянныя погледъ на баща си; той са намѣри за една минута въ нерѣшителность да ли трѣбаше да остане или да са оттегли . . . . . не! нему не бѣше доста първото му тѣржество на което наградата еще не бѣ са опредѣлила, и робъ бѣше еще чловѣкътъ комуто той бѣ длъженъ за дара на живота.

— Не са оттеглигъ, рече той съ твърдъ тонъ на подвигоположника, но за чештъта на града, азъ ученикъ на най прочутыя помпейскый учигель на единогорството искамъ да са сразѣмъ съ тогози римлянина.

И народътъ са обади съ еще по шумны похвалы.

— Четыри срѣщо едно полагамъ въ състезаніе че ще навые Евмолпъ, рече Клодій на Ленида.

— Ты сполучи! неприемамъ нито двацетъ срѣщо едно. Евмолпъ е иитинскый Ахилесъ, а Лидонъ не е друго освѣнь ученикъ.

Люто изгледа Евмолпъ новыя противникъ и свирѣпо са усмихна,